

- upierať práva podľa § 3 (právo na reklamáciu),
- nekalých obchodných praktík, čím porušil § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a ods. 3, § 4 ods. 8, § 5 ods. 1 a § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z.

K námietke žalobcu, že zmluvnou podmienkou uvedenou v bode 27 časti IV. Zmluvy porušil povinnosti podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. žalovaný prihládol tak, že túto výhradu vypustil a primerane upravil aj výšku uloženej pokuty na 8 000 €. V ostanej časti rozhodnutie potvrdil.

K jednotlivým výhradám žalovaného uviedol nasledovné skutočnosti.

- k bodu 12/IV. Zmluvy - *“Spotrebiteľ sa zaväzuje uvádzať pri každej korešpondencii týkajúcej sa obsahu, vzniku, zmeny alebo zániku právnych vzťahov medzi ním a veriteľom číslo tejto Zmluvy. Pri nedodržaní tejto podmienky má veriteľ právo nebrať na túto korešpondenciu ohľad“* – žalobca sa snažil predísť neidentifikovateľnosti spotrebiteľa v množstve všetkých ostatných spotrebiteľov alebo v prípade ak má spoločnosť s toutorou osobou uzatvorených viac zmluvných vzťahov. Podľa žalobcu má na základe uvedeného ustanovenia právo neprihliadať na korešpondenciu, ktorá nebude dostatočným spôsobom označená a identifikovateľná. Podľa jeho názoru toto ustanovenie žalovaný príliš reštriktívne vyložil, keď uviedol, že žalobca vopred odmieta uznať korešpondenciu spotrebiteľa aj v prípade ak by sa dala identifikovať jej priradenosť ku konkrétnej zmluve na základe iných údajov uvedených v zmluve. Citované ustanovenie nepovažuje za hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a hodnotenie žalovaného má za príliš prísne.
- k bodom 17/IV., 19/IV. a 28/IV. Zmluvy - žalovaný ich označil za porušenie § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. , pretože žalobca nimi prenáša dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia spotrebiteľa s informáciami na spotrebiteľa, pričom povinnosť informovať o skutočnostiach je práve na strane žalobcu.

Žalobca poukazujúc na ust. § 53 ods. 1 OZ uvádza, že poskytnutie služby spotrebiteľom na princípe uskutočnenia predchádzajúcej prezentácie predávaných výrobkov žalovaný nevyhodnotil správne. Nezistil dostatočne skutkový stav, aby posúdil, či podmienky uvádzané v Zmluve označené ako neprijateľné sú len prehlásenia, ktoré by nemali reálny podklad. Žalobca je toho názoru, že si plnil svoje povinnosti riadnym spôsobom a informoval spotrebiteľov pred uzatvorením zmlúv o všetkých podstatných záležitostiach súvisiacich s uzatvorením Zmluvy.

- k bodu 6/V. Zmluvy – žalovaný ho označil ako porušenie práv spotrebiteľa na uplatnenie reklamácie uvedenej v § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. a tiež § 4 ods. 2 písm. b) cit. zákona. Žalobca tak ako aj v odvolaní vyjadril súhlas s názorom správneho orgánu, že príčinu vzniku prípadných väd tovaru je možné zistiť až v reklamačnom konaní avšak predmetné ustanovenie len demonštratívnym spôsobom vymenúva príčiny vzniku väd, ktoré žalobca v prípade reklamácie nebude považovať za oprávnenú reklamáciu. Týmto ustanovením upozornil vopred spotrebiteľa na to aby dodržiaval spôsob užívania tovaru a manipuloval s ním v súlade s jeho účelom, čím predíde tomu, že mu v prípadnom reklamačnom konaní nebude vyhovené. Žalobca poukázal na to, že spotrebiteľa v časti V. Zmluvy riadnym spôsobom informuje o podmienkach a spôsobe reklamácie, čím dodržal právo spotrebiteľa na uplatnenie prípadnej reklamácie.

Ďalej sa mal žalobca dopustiť porušenia ust. §4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. tým, že konal v rozpore s dobrými mravmi, lebo použil podmienku schopnú privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyselnosti, čestnosti a využíva výraznú nerovnosť

zmluvných strán (6/IV. Zmluvy). Žalobca uvádza, že neporušil práva spotrebiteľa citovaným ustanovením a odvoláva sa na ustanovenie časti 3/V Zmluvy v ktorom sa uvádza, že: „Ak dodatočne vyjde najavo vada, na ktorú veriteľ spotrebiteľa neupozornil, má Spotrebiteľ právo na primeranú zľavu z ceny tovaru zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady. Ak má tovar vady, pre ktoré ho nemožno riadne užívať, spotrebiteľ má právo, aby mu bola poskytnutá iná vec slúžiaca rovnakému účelu.“ Žalobca poukazuje na to, že v tejto časti ustanovenia Zmluvy je jednoznačne zakotvené právo spotrebiteľa domáhať sa svojho práva zo zodpovednosti za vady výrobkov, ktoré vyjdú najavo dodatočne hoci neboli zjavné pri podpise Zmluvy. Preto sa nestotožňuje s názorom správnych orgánov žeby ustanovenie 3/V. Zmluvy bolo spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu a to tým, že by nebol na základe neho oprávnený uplatňovať si svoje práva v prípade vadnosti výrobkov názoru, že žalovaný neskúmal ust. 3/V. Zmluvy komplexne v súlade s ostatnými ustanoveniami zmluvy. Tak isto považuje za nesprávne posúdené ust. § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., že by spoločnosť BECK reisen s.r.o. použila obchodnú praktiku, ktorá je zakázaná a to z dôvodu veľkosti použitia písma v Zmluvných podmienkach. Ich usporiadanie zodpovedá podľa neho snahe žalobcu informovať spotrebiteľov úplne a pravdivo o ich právach a povinnostiach. Zmenšené písmo je výlučne snahou o úspornosť, text je v celej Zmluve súmerný, jasný a zrozumiteľný a dostatočne čitateľný pre bežného priemerného spotrebiteľa. Žalobca ďalej uvádza, že znenie zmluvy nie je formulované zložito a kontrastné odlíšenie nadpisu jednotlivých častí Zmluvy napomáha v ľahkej orientácii. Má zato, že znenie a vzhľad zmluvy plno zodpovedá zásadám poctivého obchodného styku. Pre priemerného spotrebiteľa nie je potrebné k prečítaniu textu zmluvy použiť lupu, či iným spôsobom zväčšiť text aby bol čitateľný.

Žalobca aj uloženú pokutu vo výške 8 000 € považuje za neoprávnenú a uloženú v rozpore s právnym poriadkom SR. Ochranu spotrebiteľov podľa neho žalovaný v niektorých prípadoch prehnane posudzuje a to aj tam, kde k ohrozovaniu záujmov a práv spotrebiteľov skutočne nedochádza. Napadnuté rozhodnutie správneho orgánu podľa neho vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci pričom zistenie skutkového stavu je nedostatočné pre posúdenie.

Na základe týchto skutočností navrhuje aby súd napadnuté rozhodnutia správnych orgánov zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a tiež mu priznal náhradu trov konania. Navrhol tiež aby súd výkon rozhodnutia odložil do právoplatného skončenia vo veci samej.

Žalovaný sa vo svojom písomnom stanovisku k žalobe doručenom tunajšiemu súdu dňa 11.9.2012 zotrval na vydaných rozhodnutiach. K námietkam žalobcu uvádza:

- k bodu 12/IV. Zmluvy –výhradu smeroval k negatívne mu následku daného ustanovenia, ktorý môže nastať v prípade, že spotrebiteľ označí iné identifikačné znaky ako číslo Zmluvy avšak žalobca k iným údajom nebude mať snahu prihladať. Touto podmienkou žalobca spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa,
- k bodom 17/IV, 19/IV, 28/IV Zmluvy – žalobca neprijateľne prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno oboznámenia sa s informáciami o podmienkach a spôsobe reklamácie, so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán opäť v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1, ods. 4 písm. l/ OZ). V prípade takéhoto typu

zmlúv (so štandardnými podmienkami) sa kladie zvýšený dôraz na ochranu priemerného spotrebiteľa, ktorý sa pri uzatváraní úverovej zmluvy nachádza v nerovnom postavení - čo sa týka vyjednávacjej sily, tak úrovne informovanosti – čo vedie k tomu, že pristúpi k vopred vyhotoveným podmienkami zmluvy veriteľom bez toho, že by mohol ovplyvniť ich obsah. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR zo dňa 15.6.2009, ktorý konštatoval, že: „Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Takéto vzťahy charakteristické tým, že podnet ku zmluvným jednaniam pochádza z pravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený...“. Spotrebiteľ samotným podpisom zmluvných podmienok zároveň vyhlasuje a potvrdzuje, že bol podrobne oboznámený s uvedeným dokumentom prípadne, že prevzal ďalšie dokumenty a s ich obsahom súhlasí, že mu boli poskytnuté informácie vysvetlenia pričom predmetné vyhlásenie má formu štandardnej zmluvnej podmienky začlenennej do obsahu všeobecných zmluvných podmienok. Žalovaný zdôraznil, že sa zamerával a posudzoval charakter daných zmluvných podmienok a ich negatívne dôsledky plynúce pre spotrebiteľa pri nedodržaní dobromyseľnosti, nakoľko uvedené prehlásenia o ich znení môžu spotrebiteľa odradiť od prípadného uplatnenia svojich práv do budúcnosti. Žalovaný poukazuje tiež na obsah textu predmetných zmluvných podmienok, čo môže spôsobiť, že spotrebiteľ takéto vyhlásenie vo veľkom počte iných zmluvných ustanovení prehliadne, neoverí si či mu skutočne boli poskytnuté všetky uvedené informácie a poučenia resp. vysvetlenia, prípadne si neuvedomí dôležitosť týchto vyhlásení. Je toho názoru, že uvedenými zmluvnými podmienkami sa na spotrebiteľa neprijateľne prenáša dôkazné bremeno oboznámenia spotrebiteľa s informáciami o podmienkach a spôsobe reklamácie v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., (17/IV), dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy (19/IV), dôkazné bremeno oboznámenia spotrebiteľa s informáciami v zmysle § 4 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z., pričom túto povinnosť citované zákonné ustanovenie jednoznačne ukladá veriteľovi (28/IV). Poukazuje na nebezpečenstvo, ktoré podľa neho spočíva v tom, že zmluvné podmienky sú spôsobilé spotrebiteľa ovplyvniť pri uplatňovaní jeho práv (napr. spotrebiteľ nevyužije svoje právo podľa § 49 OZ), resp. môžu u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že podpisom Zmluvy prehlásil, že bol oboznámený a súhlasí s reklamačným poriadkom, uzatvoril ju slobodne bez nátlaku, že mu boli poskytnuté všetky informácie o spotrebiteľskom úvere ako aj primerané vysvetlenia od veriteľa,

- k bodu 6/V. Zmluvy –podmienky považuje za upierajúce spotrebiteľovi právo na uplatnenie reklamácie, keď účastník konania vopred vylučuje z možností uplatnenia reklamácie taxatívne vymenované vady, ktorých príčinu vzniku možno preukázať už v samotnom reklamačnom konaní. Poukazuje na ust. § 18 zákona č. 250/2007 Z.z. ako aj na ust. § 619 a nasl. OZ, kde sú upravené práva a povinnosti spojené s reklamačným konaním a zodpovednosťou za vady predanej veci. Uvedené zákonné ustanovenia neupravujú stratu práva na uplatnenie reklamácie spôsobenej alebo v dôsledku „užívaním veci v rozpore s návodom tovaru, ktorý má porušenú plombu, (vád), ktoré

vznikli neopatrnou manipuláciou, zásahom neoprávnenej osoby do tovaru“. Predávajúci v zmysle § 619 ods. 2 OZ zodpovedá za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe, ktorej lehota ako aj jej plynutie je v §§ 620 a 621 OZ a spotrebiteľ má v zmysle § 625 OZ právo zo zodpovednosti za vady uplatniť u predávajúceho, u ktorého bola vec kúpená (obdobne §18 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z.), pričom toto právo zaniká ak sa neuplatnilo v záručnej dobe (§ 626 OZ). Žalovaný má zato, že pokiaľ kupujúci resp. spotrebiteľ vytkne vady veci v záručnej dobe u predávajúceho u ktorého bola táto vec kúpená, tzn. uplatní reklamáciu riadne a včas, boli naplnené požiadavky v zmysle OZ a v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. a žalobcom jednostranne v Zmluve vymienené vylúčenie oprávnenia spotrebiteľa na uplatnenie reklamácie z vyššie uvedených dôvodov je jednoznačne upieraním práva v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. , teda práva na uplatnenie reklamácie. Žalovaný v súvislosti s vyššie uvedeným už vôbec nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že daným ustanovením Zmluvy mala byť zachovaná povinnosť informovať spotrebiteľa riadnym spôsobom o podmienkach a spôsobe reklamácie. Naopak myslí si, že touto formuláciou bolo práve spotrebiteľa odradiť od uplatnenia reklamácie o ktorej opodstatnenosti by sa rozhodlo až v následnom reklamačnom konaní. V ďalšom poukazuje na ust. § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. a spôsobe vybavenia samotnej reklamácie. Žalovaný zároveň zdôrazňuje, že v zmysle bodu 3. časti IV. Zmluvy sa veriteľ zaväzuje odovzdať spotrebiteľovi spolu s tovarom aj písomný návod na použitie tovaru v štátnom jazyku a teda spotrebiteľ v zmysle uvedeného má mať k dispozícii informácie o spôsobe užívania tovaru a manipulácii s ním v súlade s jeho účelom.

Pokiaľ ide o bod 6/IV. Zmluvy žalovaný opäť zdôrazňuje, že sa zamerával a posudzoval charakter danej zmluvnej podmienky a jej negatívne dôsledky plynúce pre spotrebiteľa, pri nedodržaní dobromyseľnosti a čestnosti. Nie je pravdou, že by neuviedol akú ujmu môže uvedené ustanovenie privodiť spotrebiteľovi, nakoľko vo svojom rozhodnutí k danému odkázal na stanovisko prvostupňového správneho orgánu s ktorým sa stotožnil. Prvostupňový správny orgán uviedol, že spotrebiteľ vopred prezumuje dobrú kvalitu, uznáva vlastnosti tovaru, ktorý mu môže byť na základe možnosti zmluvy (dodacie podmienky) dodaný až neskôr po podpise zmluvy. Preto žalovaný tvrdí že posudzoval dané ustanovenie v kontexte s inými ustanoveniami zmluvy. Žalovaný poukázal znovu na úpravu zmluvy jej formálnu stránku predovšetkým zdôraznil, že relatívne obsiahly text predmetných zmluvných podmienok môže spôsobiť, že spotrebiteľ takéto vyhlásenie vo veľkom počte iných zmluvných ustanovení prehliadne, neverí si či mu boli poskytnuté skutočne všetky informácie prípade si neuvedomí dôležitosť tohto vyhlásenia. Toto považuje za vybočenie z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobkov alebo poskytnutí služby, keď už vo vopred pripravenom návrhu spotrebiteľskej zmluvy ktorej obsah spotrebiteľ spravidla nemôže individuálne ovplyvniť je zakotvené v jednostranné vyhlásenie spotrebiteľa o bezproblémovom priebehu kúpy tovaru. Uvedená zmluvná podmienka je podľa žalovaného spôsobilá vylúčiť alebo obmedziť nároky spotrebiteľa viažuce sa na uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady, preto žalovaný má zato, že aj napriek ustanoveniu 3./V. Zmluvy súhlasne vyhlásenie spotrebiteľa o tom, že tovar je dobrej kvality a voči jeho vlastnostiam nemá žiadne výhrady (6/IV.), je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti a využíva výraznú nerovnosť zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Čo sa týka porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. žalovaný zotrúva na svojom vyhodnotení písma použitého v zmluvných podmienkach ako ťažko čitateľného resp. ktorého čítanie vyžaduje použitie technických pomôcok na niekoľkonásobné zväčšenie. Toto považuje za možnosť, že spotrebiteľ takto môže byť odradený od dôkladného oboznámenia sa s jednotlivými ustanoveniami Zmluvy a mnohé podstatné podmienky môžu uniknúť jeho pozornosti. Preto takého konanie podľa neho napĺňa znaky klamlivého opomenutia v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. Považuje použitý typ veľkosti písma za absolútne nevhodný na poskytovanie informácií pre spotrebiteľov. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach vydané dňa 3.3.2011, ktoré bolo uvedené v rozhodnutí sp.zn. 6S 5384/2010.

Na základe týchto skutočností žiada žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 Občiansky súdny poriadok, ďalej len OSP), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo na nariadenom pojednávaní a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011), dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

Krajský súd lustráciou z aktuálneho výpisu z obchodného registra OS BA I zistil, že u žalobcu došlo medzičasom k zmene obchodného mena z pôvodného BECK reisen s.r.o. na BECK FINANC s.r.o. a to od 25.9.2012, preto túto skutočnosť zaznamenal v záhlaví tohto rozhodnutia.

Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach (§ 247 ods. 1 OSP v spojení s § 249 ods. 2).

Z administratívneho spisu vyplýva, že Inšpektori SOI vykonali v dňoch 31.11.2011 kontrolu u žalobcu zameranú na dodržiavanie povinností podľa zákona č. 250/2007 Z.z. a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov. V rámci tejto kontroly správne orgány posudzovali všeobecné zmluvné podmienky Spoločného formulára – Zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere, kúpna zmluva, nájomná zmluva s následnou kúpou prenajatej veci (číslo Zmluvy 111 03101), ktoré boli odovzdané žalobcom dňa 2.6.2011. Zo zápisnice súd zistil, že predložené a posudzované listiny obsahovali ustanovenia: „*Bod IV 12. Spotrebiteľ sa zaväzuje uvádzať pri každej korešpondencii týkajúcej sa obsahu, vzniku, zmeny alebo zániku*

právnych vzťahov medzi ním a veriteľom číslo zmluvy. Pri nedodržaní tejto podmienky má veriteľ právo nebrať na túto korešpondenciu ohľad.

Bod IV 17. Spotrebiteľ vyhlasuje, že bol oboznámený a súhlasí s reklamačným poriadkom a podmienkami a spôsobom reklamácie...

Bod IV 19. Spotrebiteľ vyhlasuje, že si Zmluvu riadne prečítal, rozumie jej obsahu, súhlasí s ňou, uzatvára ju ... a s vedomým zodpovedného spotrebiteľa na základe skutočnej slobodnej a vážnej vôle bez nátlaku, hrozby alebo iných vplyvov, ktoré by mohli podstatne ovplyvniť jeho schopnosť slobodne sa rozhodnúť uzavrieť či neuzavrieť zmluvu a neuzatvára ju v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok.

Bod IV 28. Spotrebiteľ zároveň vyhlasuje a podpisom potvrdzuje, že mu veriteľ poskytol primerané vysvetlenie, aby mohol posúdiť či ponúkaná zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa jeho potreby a zodpovedá jeho finančnej situácii, a to aj objasnením informácii, ktoré sa poskytujú pred uzavretím zmluvy ...“, ktoré boli vyhodnotené ako neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 3 ods. 1 ods. 3, § 4 ods. 8 § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. aj ust. § 52 resp. 53 OZ, lebo upierali spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Dňa 26.3.2012 pod číslom konania P/0683/01/2011 správny orgán prvého stupňa oznámil žalobcovi začatie správneho konania o uložení pokuty. Následne bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola uložená pokuta vo výške 10 000 €. V odvolacom konaní žalovaný zmenil v časti vymenovaných porušení citovaného zákona rozhodnutie a znížil výšku pokuty.

Vo zvyšnej časti zodpovedá zistený skutkový stav obsahu vyššie opísaného písomného vyjadrenia žalovaného k žalobe.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určite, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. 1) OZ za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah mala niesť iná zmluvná strana.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách kogentne v ust. § 53 a nasl. OZ nemožno obísť dohodou ani ich odchylným spôsobom upraviť.

V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Zákon o ochrane spotrebiteľa vo veciach verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa má povahu lex generalis. Uvedený zákon priznáva právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami spotrebiteľských zmluvách. Kľúčovú pozíciu v ochrane spotrebiteľa pri úprave

spotrebiteľských zmlúv má Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Za ťažiskové ustanovenia smernice z hľadiska podmienok a obsahu ochrany spotrebiteľov pred nekalými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách možno označiť článok 3 – 7.

Článok 3 ods. 1 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Článok 5 v prípade zmlúv v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Článok 6 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Článok 7 bod 1 členské štáty zabezpečia aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a určené prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

V ustanovení § 3 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 250/2007 Z.z. sú upravené práva spotrebiteľa podľa ktorých:

(1) Každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly (ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

(2) Právo spotrebiteľa na informácie sa zabezpečuje povinnosťou orgánu verejnej moci zverejniť právoplatné rozhodnutia vo veciach týkajúcich sa ustanovení tohto zákona, ako aj ďalších osobitných predpisov upravujúcich práva spotrebiteľov. Ak spotrebiteľ uplatní právo na sprístupnenie právoplatného rozhodnutia nahliadnutím do rozhodnutia v sídle orgánu verejnej moci, ktorý rozhodnutie vydal, má právo robiť si z rozhodnutia výpisy a odpisy. Spotrebiteľ má aj právo požiadať orgán verejnej moci o vyhotovenie kópie rozhodnutia. Skutočné náklady spojené s vyhotovením kópie znáša spotrebiteľ.

(3) Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

V rozsudku súdneho dvora prvá komora (z 26.10.2006 vo veci C-168/05, body 25, 26 sa uvádza: „Systém ochrany zavedený Smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 27.6.2000, Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 - C-244/98, Zbierka.s.I-4941, bod 25). Tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom

alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. (rozsudok Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný bod 27) .

Ako už bolo vyššie uvedené v zmysle § 53 ods. 4 OZ spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa teda neprijateľné podmienky. Občiansky zákonník ale aj zákon o ochrane spotrebiteľa používajú pojem neprijateľné podmienky, pričom podmienky v právnych úkonoch, ktoré podmieňujú vznik, zmenu alebo zánik práv či povinností (resp. právnych vzťahov) upravuje § 36 OZ. Smernica rady č. 93/13/EHS hovorí o nekalých podmienkach, preto v rámci spotrebiteľských zmlúv treba tieto podmienky vnímať ako ustanovenia (dojednania), ktorými podmieňuje dodávateľ uzavretie spotrebiteľskej zmluvy a ktoré vopred do zmlúv zakotvil.

Súd poukazuje na kritériá neprijateľnej podmienky, za ktorú sa považuje podmienka, ktorá 1. je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, 2. spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, 3. nerovnováha musí byť daná v neprospech spotrebiteľa.

Z administratívneho spisu vyplýva, že v danom prípade ide o Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, kúpnej zmluve a nájomnej zmluve s následnou kúpou prenajatej veci v ktorej sa jedná o úpravu zložitých zmluvných vzťahov upravenú pre laika ťažko pochopiteľnou osobitnou právnou úpravou. Takúto zmluvu spotrebiteľ vzhľadom na použitý právnický jazyk a rozsiahlosť nemá možnosť či už vôbec prečítať alebo pochopiť jej obsah. V posudzovanom prípade ide o naformulované vopred pripravené zmluvy, kedy spotrebiteľ vzhľadom na zložitost' problematiky dôveruje žalobcovi ako profesionálovi znalému právnej úpravy.

Poukazovanie žalovaného na možné následky pre spotrebiteľa, ktoré vedu k svojvoľnému rozhodovaniu veriteľa o možnosti identifikovať Zmluvu len na základe čísla a neuvedenie alternatívnych možností identifikácie aj na základe iných esenciálnych znakov aj podľa názoru súdu vyvoláva riziko, že žalobca nebude vždy alebo vôbec mať ochotu k tomuto prihliadať. Preto bod 12/IV. Zmluvy aj súd považuje za neprijateľné podmienky pre spotrebiteľa.

Poukazovanie žalovaného na možné následky pre spotrebiteľa, ktorý dopredu súhlasí s dobrou kvalitou kupovaného tovaru či služby, hoci tento mu môže byť dodaný až po podpise zmluvy teda spôsobom, že spotrebiteľ reálne výrobok alebo službu obdrží a jeho kvality zistí až po podpise zmluvy vykazuje nesporne znaky obchádzania pravidiel dobrej morálky uznávanej pri predaji výrobkov alebo poskytnutia služby (dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe). Preto bod 6.IV Zmluvy aj súd považuje za neprijateľnú podmienku pre spotrebiteľa.

Poukazovanie žalovaného na možné následky pre spotrebiteľa, ktorý podpíše, že bol oboznámený a súhlasí s reklamačným poriadkom a podmienkami a spôsobom reklamácie, hoci tieto sa v skutočnosti preukazujú v priebehu reklamačného konania je v skutočnosti popretím práva na reklamáciu v zmysle vyššie citovaných ustanovení. Preto bod 6.V Zmluvy aj súd považuje za neprijateľnú podmienku pre spotrebiteľa.

Poukazovanie žalovaného na možné následky pre spotrebiteľa, ktorý vyhlasuje, že si Zmluvu riadne prečítal, rozumie jej obsahu, súhlasí s ňou, uzatvára ju s vedomým zodpovedného spotrebiteľa na základe skutočnej slobodnej a vážnej vôle bez nátlaku, hrozby alebo iných vplyvov, vyvoláva dôvodné riziko, že veriteľ v rozpore s dobrou vierou prenáša komplexne ťarchu dôkazného bremena v otázke riadneho oboznámenia sa s podmienkami Zmluvy a všetkými základnými informáciami na „zodpovedného“ veriteľa. Takto predformulovaná zmluvná podmienka sníma bremeno dôkazu zo zmluvnej strany, ktorá by ho podľa práva mala niesť. Takto si svoje postavenie veriteľ zvyhodňuje a vytvára závažný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Do uvedených podmienok je potrebné zaradiť aj odbornú starostlivosť veriteľa pri poskytovaní úveru napr. posúdenie platobnej schopnosti splácať úver pri zohľadnení uvedených v zákone (§ 7 zákona č. 129/2010 Z.z.). Preto body 19/ IV., 28/IV. Zmluvy aj súd považuje za neprijateľné podmienky pre spotrebiteľa.

Pokiaľ žalovaný vytýkal žalobcovi, že dôležité informácie o podmienkach zmluvného vzťahu sú v podstate bez použitia ďalších pomôcok (napr. lupy) nečitateľné a pre priemerného spotrebiteľa preto nevhodné, súd sa aj z touto výtkou stotožnil. Takáto obchodná praktika je zakázaná a na túto praktiku už súd vo svojej ustálenej judikatúre poukazoval (§ 7 ods. 1 zákon č. 250/2007 Z.z.).

Konanie o uložení sankcii podľa § 24 zákona 250/2007 Z.z. sa uskutoční podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok). Voľná úvaha pri rozhodovaní o výške pokuty za správny delikt je myšlienkový proces v rámci ktorého má správny orgán zvažovať závažnosť porušenia právnych predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu protiprávneho konania, jeho následky, dobu protiprávnosti aby uložená sankcia spĺňala nielen požiadavku represie ale aj preventívny účel. (NS SR sp.zn.2Sžp 16/2011).

Krajský súd v Bratislave je toho názoru, že námietky žalobcu ohľadom uloženia pokuty a jej výšky sú neopodstatnené. Predmetom postihu je skutočnosť, že sporné ustanovenia boli včlenené do zmluvných podmienok, ktoré spotrebiteľov zaväzovali. Žalovaný vidí v takto formulovaných podmienkach riziko ich použitia v neprospech spotrebiteľa v konkrétnych situáciách v rámci trvania právneho vzťahu. Spotrebiteľ pri tom v dobrej viere uzatvára zmluvu so žalobcom od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikania a ponúkané služby koná profesionálne, čo zodpovedá poctivému princípu v podnikaní. Ako vyplýva z obsahu odôvodnenia uloženej pokuty správne orgány pri jej ukladaní postupovali v súlade so zásadami administratívneho trestania a nevybočili z medzí stanovených pre použitie správnej úvahy. Ide o objektívnu zodpovednosť, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie.

Vzhľadom na hore uvedené Krajský súd v Bratislave nemôže pripustiť aby morálny rozmer práva, ktorý sa od nepamätí odvíjal od mravných kategórií, ktorými sú napríklad dobro, slušnosť a spravnosť alebo spravodlivosť bol počas prieskumu zákonnosti aktov orgánov verejnej správy zatlačený do úzadia.

Na základe zisteného skutkového stavu uvedených v právnych skutočnostiach po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v namietaných rozhodnutiach Krajský súd v Bratislave nezistil žiaden relevantný dôvod aby sa od napadnutého rozhodnutia odchyľil.

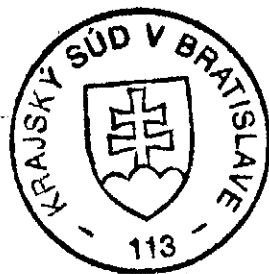
O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovení § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov neprináleží.

Vzhľadom k rozhodnutiu vo veci stratilo už opodstatnenie rozhodovať o návrhu žalobcu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, a to písomne, dvojmo na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 11.4.2014

JUDr. Judita Kokolevská
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Martina Švrčková *Švrčková*

Kancelária ÚR SOI	
Došlo: 26. 06. 2014	
Podacie číslo: 1483	Číslo spisu:
Prílohy/lisy:	Vybavuje: